

Florianus

nr 07 (148) rok V
18.02.2024 r.

W ubiegłym tygodniu otrzymaliśmy podziękowanie ze Stolicy Apostolskiej, za nadesłane do papieża Franciszka życzenia od parafii i dzieci z okazji świąt Bożego Narodzenia. Poniżej przedstawiamy pismo, jakie otrzymaliśmy z Sekretariatu Stanu Stolicy Apostolskiej:

SEKRETARIAT STANU

SEKCJA PIERWSZA - SPRAWY OGÓLNE

Watykan, 29 stycznia 2024 r.

N. 619.468

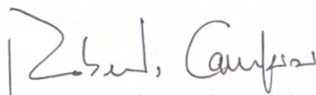
Przewielebny Księżu,

Łącząc się duchowo z całym Kościołem, Jego Świątobliwość Franciszek dziękuje za okazaną mu pamięć i życzliwość, wyrażoną w nadesłanych życzeniach z okazji świąt Bożego Narodzenia oraz Jego osobistych rocznic.

Zstąpienie Syna Bożego na ziemię, przyjęcie ludzkiej natury i zamieszkanie pośród nas, to wymowne oznaki bliskości i miłości Stwórcy wobec swego stworzenia. Dlatego – mówił Ojciec Święty – *podobnie jak pasterze, którzy opuścili swoje stada, pozostaw zagrodę swoich melancholii i obejmij czułość Bożego Dzieciątka. Bez maasek i zbroi zrzuć na Niego swoje strapienia, a On zatroszczy się o ciebie (Homilia, 24 grudnia 2023).*

Modląc się o dar pokoju dla świata, Jego Świątobliwość powierza Księdza Proboszcza oraz Wiernym Parafii pw. Św. Floriana w Brwinowie opiece Świętej Rodziny z Nazaretu i przesyła ojcowskie Błogosławieństwo Apostolskie.

Z Chrystusowym pozdrowieniem

Mons. Roberto Campisi
Asesor

Przewielebny Ksiądz Proboszcz
Ks. Maciej KURZAWA
Parafia pw. Św. Floriana
ul. Biskupicka 2
05-840 Brwinów
POLONIA

Parafia Rzymskokatolicka pod wezwaniem św. Floriana

ul. Biskupicka 2, Brwinów
<http://swflorian.home.pl>

Msze Święte w niedziele:

7.00, 9.00, 10.30, 11.45, 13.00, 18.00

Msze Święte

w dni powszednie:

7.00, 8.00, 18.00

Nabożeństwa:

Adoracja Najświętszego Sakramentu

we wtorki w godz. 8.30–18.00

oraz w I piątki miesiąca po wieczornej Mszy Świętej

Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w środy o godz. 18.00

Koronka do Miłosierdzia Bożego

w piątki po wieczornej Mszy Świętej

Kancelaria:

informacje na str. 4

TWEET OD PAPIEŻA

Modlitwa to nie uchylanie się od własnych obowiązków, wręcz przeciwnie, pomaga nam ona urzeczywistnić to dobro, do którego jesteśmy wezwaniu, tu i teraz.

Komentarz do Ewangelii

Oto początek działalności publicznej Jezusa. Po latach życia ukrytego, podczas których przygotowywał się do tej misji, po chrzcie w Jordanie, Pan Jezus udaje się na pustynię. W relacji św. Marka czas próby, czyli czas kuszenia przez szatana, trwał przez czterdzieści dni. Nie ma tu opisu samych pokus, jak przedstawiają to św. Mateusz i św. Łukasz. Z pewnością był to okres duchowej walki, czas postu i zmagania („wśród dzikich zwierząt”), ale także doświadczenia bliskości Ojca („aniołowie Mu służyli”). W takim kontekście Jezus przygotowuje się do wygłoszenia swojego pierwszego orędzia. Zawrze w nim bardzo ważne przesłanie. Oto czas się wypełnił, nadszedł kulminacyjny moment historii zbawienia, zapowiadany od wieków. Nadchodzi królestwo Boże, czyli zwycięstwo Boga, jakie dokona się przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa. By móc stać się częścią realizującego się królowania Boga, trzeba się nawrócić i uwierzyć w Ewangelię, jaką głosi Jezus. Wezwanie jest bardzo jasne. Od nas zależy, czy je podejmiemy

– ks. Proboszcz

Czytanie pierwsze

Rdz 9,8-15

Tak rzekł Bóg do Noego i do jego synów: „Oto Ja zawieram przymierze z wami i z waszym potomstwem, które po was będzie; z wszelką istotą żywą, która jest z wami: z ptactwem, ze zwierzętami domowymi i polnymi, jakie są przy was, ze wszystkimi, które wyszły z arki, z wszelkim zwierzęciem na ziemi. Zawieram z wami przymierze tak, iż nigdy już nie zostanie zgłodzona żadna istota żywa wodami potopu i już nigdy nie będzie potopu niszczącego ziemię”. Po czym Bóg dodał: „A to jest znak przymierza, które Ja zawieram z wami i każdą istotą żywą, jaka jest z wami, na wieczne czasy: łuk mój kładę na obłoki, aby był znakiem przymierza między Mną i ziemią. A gdy rozciągnę obłoki nad ziemią i gdy ukaże się ten łuk na obłokach, wtedy wspomnę na moje przymierze, które zawarłem z wami i z wszelką istotą żywą, z każdym człowiekiem; i nie będzie już nigdy wód potopu na zniszczenie jakiegokolwiek jestestwa”.

Psalm

Ps 25,4-5.6-7bc.8-9

Drogi Twe, Panie, to łaska i wierność

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami. Prowadź mnie w prawdzie według Twych pouczeń, Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Wspomnij na swe miłosierdzie, Panie, na swoją miłość, która trwa na wieki. Tylko o mnie pamiętaj w swoim miłosierdziu, ze względu na dobroć Twą, Panie.

Dobry jest Pan i prawy, dlatego wskazuje drogę grzesznikom. Pomaga pokornym czynić dobrze, uczy pokornych dróg swoich.

PARAFIALNY DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

W święto Ofiarowania Pańskiego, 2 lutego, w Kościele Powszechnym już po raz 27. obchodziliśmy Światowy Dzień Życia Konsekrowanego, ustanowiony przez św. Jana Pawła II w 1997 r. To dzień szczególnej pamięci o osobach, które całkowicie ofiarowały swoje życie Panu Bogu. Zakonnicy, siostry zakonne i inne osoby konsekrowane odnawiają tego dnia swoje śluby, a w kościołach zbierane są datki na rzecz zakonów klauzurowych. Ponieważ, że na terenie naszej parafii znajdują się 4 domy zakonne, w niedzielę 4 lutego obchodziliśmy Parafialny Dzień Życia Konsekrowanego. We Mszy Świętej o godz. 10.30 którą sprawował ks. Proboszcz uczestniczyły Siostry zakonne, które podczas Eucharystii odnowiły swoje śluby zakonne. Na terenie naszej parafii mieszkają: Siostry klauzurowe Klaryski Kapucynki, Siostry Franciszkańki Rodziny Maryi oraz Siostry Najświętszego Imienia Jezus. – ks. Mariusz

(więcej zdjęć na stronie i facebooku parafialnym)

Czytanie drugie**1 P 3,18-22**

Najdrożsi: Chrystus raz umarł za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was do Boga przyprowadzić; zabity wprowadzić na ciele, ale powołany do życia Duchem. W nim poszedł nawet ogłosić zbawienie duchom zamkniętym w więzieniu, niegdyś nieposłusznym, gdy za dni Noego cierpliwość Boża oczekiwała, a budowana była arka, w której niewielu, to jest osiem dusz zostało uratowanych przez wodę. Teraz również zgodnie z tym wzorem ratuje was ona we chrzcie nie przez obmycie brudu cielesnego, ale przez zwróconą do Boga prośbę o dobre sumienie, dzięki zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. On jest po prawicy Bożej, gdyż poszedł do nieba, gdzie poddani Mu zostali aniołowie i Moce, i Potęgi.

Ewangelia**Mk 1,12-15**

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś Mu usługiwali. Po uwieszeniu Jana przyszedł Jezus do Galilei i głosił Ewangelię Bożą.

Mówił: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”.

ROZWAŻANIA PASYJNE: SŁOWA Z KRZYŻA

W ramach duchowego przygotowania do świąt wielkanocnych, w kolejnych numerach prezentować będziemy rozważania pasyjne przygotowane przez ks. Tomasza Jaklewicza, proboszcza parafii Najświętszych Imion Jezusa i Maryi w Katowicach-Brynowie, byłego dziennikarza, kierownika działu religijnego, sekretarza redakcji oraz zastępcy redaktora naczelnego „Gościa Niedzielnego”.

Słowa, słowa, słowa... Płyną jak woda. Tysiące każdego dnia. Usłyszane, wypowiedziane, przeczytane, napisane. Słyszymy je w radiu, telewizji, na ulicy, w sklepie, w autobusie, na przystanku, na poczcie...

Czytamy w prasie, w Internecie. Szyby kiosków szczelnie zapełnione tytułami. Księgarnie nie nadążają z przemiałem książek zalegających na półkach, wciąż trzeba robić miejsce dla nowych tytułów. Słowa ważne, banalne, dobre, złe, dające pociechę, ostre jak sztylet, gęste, puste... Wszystko przemieszane. Gąszcz, w którym niełatwo się odnaleźć. Coraz trudniej oddzielić plewę od ziarna.

Tym bardziej pragniemy słowa, które by naprawdę ważyło. Słowa, które wskazuje drogę. Słowa – pokarmu dla wygłodniałej duszy. Słowa, z którego wypływa siła do życia. Słowa, z którego bije światło.

Dobrze, że jest Ewangelia. A w niej słowa trwalsze niż dźwięk głosu, niż pergamin czy papier dźwigający litery. W niej ukojenie, prawda, nadzieja, miłość. W niej Chrystus – Bóg i człowiek, jak żywy. Dobrze, że jest Wielki Post. Święty czas łaski, nawrócenia, słuchania Słowa. Dobrze, że w polskiej tradycji są Gorzkie Żale. Ta niezwykła śpiewana medytacja, która zaprasza do smakowania krzyża, do przyprowadzenia naszego mdłego życia zbawienną goryczą Chrystusowej Pasji.

Słowa ostatnie bywają najważniejsze. Są testamentem. Ewangelista zanotowali siedem słów, które Jezus powiedział w agonii, na krzyżu. To najważniejsze kazanie pasyjne. „Siedem jasnych słów z wnętrza ciemności” (ks. J. Szymik).

Pozwól nam, Panie, wejść w to światło, zapalić je jak siedmioramienny żydowski świecznik, znak Twojej obecności. Niech nas ogarnie prawda, miłość, cisza i tajemnica. Chcę stanąć pod Twoim krzyżem i być u jego stóp. Jakby wokół ogniska, „u którego zapalać można modlitwę i zagrzewać serce” (J. Woroniecki). Być choć przez chwilę, ale naprawdę. Upaść na twarz, zapłakać, zawstydzić się, poczuć piekący ból, pokochać. Wsłuchać się w słowa wypowiedziane z głębi udręczonego serca. Obmyć nimi swą zbolełą, grzeszną duszę jak Przenajświętszą Krwią.

SŁOWO PIERWSZE: OJCZE, PRZEBACZ IM, BO NIE WIEDZĄ, CO CZYNIĄ

To pierwsze słowa Jezusa wypowiedziane na krzyżu. Słowa o przebaczeniu według Boskiej miary, słowa z głębi Bożego miłosierdzia, wyznanie miłości do nieprzyjaciół. Ukrzyżowany modli się za swoich prześladowców, wstawia się za nimi u Ojca, prosząc o przebaczenie, czyli On sam im przebacza. Co więcej, usprawiedliwia – oni przecież nie wiedzą, co czynią. Do kogo te słowa? Kto właściwie był winny śmierci Jezusa?

(dokończenie na stronie 4)

1. Dzisiejsza taca przeznaczona jest na potrzeby naszego Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie.
2. W piątki Wielkiego Postu o godz. 16.30 Droga Krzyżowa z udziałem dzieci, a o godz. 17.30 Droga Krzyżowa dla dorosłych.
3. Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym w niedzielę Wielkiego Postu o godz. 17.30.
4. W czwartek 22 lutego obchodząc będziemy Święto Katedry św. Piotra. Msze św. w naszym kościele według porządku dnia powszedniego.

**W minionym tygodniu z naszej wspólnoty parafialnej odeszli:
+ Krystyna Kamirowska, + Grzegorz Mincenberg**

ROZWAŻANIA PASYJNE: SŁOWA Z KRZYŻA – dokończenie

Lista odpowiedzialnych za tę śmierć jest długa. Najbliżej krzyża są żołnierze, pełniący służbę w plutonie egzekucyjnym. Bezpośredni sprawcy cierpienia i śmierci, wykonujący swoją robotę z wprawą zawodowców. Może któryś z nich dławił w skrytości odruchy współczucia. Może ktoś inny był typem zimnego profesjonalisty, niepozwalającego sobie na zbędne emocje. Może zdarzył się wśród nich sadysta, któremu zadawanie bólu sprawiało satysfakcję. Jeden ukrzyżowany więcej, kolejny i nie ostatni. Ktoś to musi robić. Zawsze będą tacy, którzy zasługują na śmierć. Po pracy wrócą do domu, umyją skrwawione ręce i zbroję, przytulą żonę i dzieci, napiją się wina, by zapomnieć.

Nieco dalej od krzyża, w cieniu, z dala od tłumu, stoją arcykapłani, faryzeusze, uczeni w Piśmie. Oni inspirowali tę zbrodnię. Przekupili Judasza, przeprowadzili proces, znaleźli dowody, przekonali Piłata, podburzyli tłum. Byli przekonani, że robią to dla dobra swojej religii, że bronią w ten sposób autorytetu Boga, że spełniają akt sprawiedliwości. Przecież nie wolno bluźnić. A więc właściwie wykonują swoją powinność obrońców religijnego ładu. Czynią to w imieniu Boga, robią to dla Niego, dla Jego chwały. Atak na ich autorytet był atakiem na autorytet Boga. Jako przywódcy religijni nie mogli pozwolić, by ktoś bezkarnie wytykał ich słabości, podważał ich kompetencje w sprawach wiary, zarzucał obłudę. Trzeba było coś zrobić.

Gdzieś dalej był Piłat. To jego podpis widnieje na wyroku. W rozmowie z Jezusem kreował się na bezstronnego sędziego, obrońcę prawa i sprawiedliwości, na filozofa szukającego prawdy. Okazał się typem urzędnika trzęsącego się o swój stołek, gotowego na podłość dla obrony swoich mizernych życiowych zdobyczy. Jego teatralny gest umywania dłoni stał się symbolem zakłamania, symbolem zbrodni, która chce zachować pozór cnoty.

W gronie winnych jest i Herod. Pajac, cynik, zgrywus, wieczne dziecko, zamieniające wszystko w żart, ubaw, happening. Po procesie stał się przyjacielem Piłata. Znalazł swego. Razem łatwiej zagłuszyć sumienie. Życie jest przecież tak krótkie, czy warto się przejmować zasadami...

Pod krzyżem stał tłum. Oni też przyczynili się do ukrzyżowania Jezusa. Obojętni widzowie, przechodnie, których zwabił widok cierpienia, rozlewanej krwi. Jedni patrzą z niesmakiem, inni kiwają głowami rozczarowani bezsilnością proroka z Nazaretu, jeszcze inni bluźnią, szydzą, wyrażają pięściami. Chwilę wcześniej krzyczeli do Piłata: ukrzyżuj go.

Swoją udział w krzyżu Jezusa mieli też ci, których na Golgocie nie było. Piotr, któremu imponował Jezus uzdrowiciel, wskrzesiciel umarłych, uciszający burzę, chodzący po wodzie, ale nie chciał znać Mesjasza w kajdanach, bezbronny wobec przemocy, bezsilny wobec niesprawiedliwości. Judasz, który Go sprzedał za parę groszy. Inni wystraszeni uczniowie. Gdzie byli wszyscy uzdrowieni, oczyszczeni z trądu, cudownie nakarmieni chlebem? Zapomnieli, rozkładali ręce, mówiąc: „a co ja, biedny, mogę zrobić”? Nie stanęli w obronie Jezusa. Milczeli, gdy działa się niesprawiedliwość. Pozostali w bezpiecznej odległości.

Każdy z nas ma swój udział w tej śmierci, bo każdy z nas rani Boga swoim grzechem. Pod krzyżem Jezusa widać całą gorzką prawdę o człowieku, o jego mizernej, grzesznej kondycji.

Ale też pod krzyżem widzę prawdę o miłości, która leczy ludzką duszę. Tylko tu mogę usłyszeć słowa rozgrzeszenia: Ojczy przebacz im! Te słowa płyną z krzyża Jezusa. Tylko tu, nigdzie indziej! Jezus modli się za swoich nieprzyjaciół. Obejmuje swoim miłosierdziem wszystkich, którzy mają udział w Jego krzyżu.

Parafia Rzymskokatolicka

pw. św. Floriana

ul. Biskupicka 2

05-840 Brwinów

<http://swflorian.home.pl/>

tel. 22 729 61 44

(czynny w godzinach pracy kancelarii)

e-mail:

florianustv@gmail.com

Duszpasterze: (dni dyżuru)

Proboszcz

ks. Maciej Kurzawa

(dyżur we wtorki)

ks. Mariusz Białecki

(dyżury w poniedziałki i środy)

ks. Dariusz Drozdek

(dyżur w czwartki)

ks. Wojciech Koszutski

(dyżur w piątki)

Pomoc duszpasterska:

ks. Marian Wnuk

Kancelaria parafialna:

od poniedziałku do piątku

w godz. 9–10 oraz 16.30–17.30

W soboty w godz. 9–10

Odwiedziny chorych

na indywidualne wezwanie

Sakrament chrztu

w II i IV niedzielę podczas Mszy Świętej o godz. 13.00

Należy zgłosić się dwa tygodnie wcześniej do kancelarii parafialnej z dokumentami

Wspólnoty

działające przy parafii

Przyjaciele Oblubieńca

spotkania we wtorki o godz. 19.30

Żywy Różaniec i Straż Honorowa

Najświętszego Serca Pana Jezusa

spotkania w I soboty miesiąca

po Mszy Świętej o godz. 8.00

Kościół Domowy

spotkania kregów w soboty

ustalane z ks. Wojciechem

Wspólnota Młodych „Ławica”

spotkania w środy o godz. 19.00

Wspólnota Matki w Modlitwie

spotkania w środy o godz. 18.00

Chór i schola dziecięca

spotkania ustalane z p. Organistą

Ministranci i Lektorzy

zbiórki w soboty o godz. 10.00

Nr konta bankowego parafii:

51-9291-0001-0097-6464-2000-0010